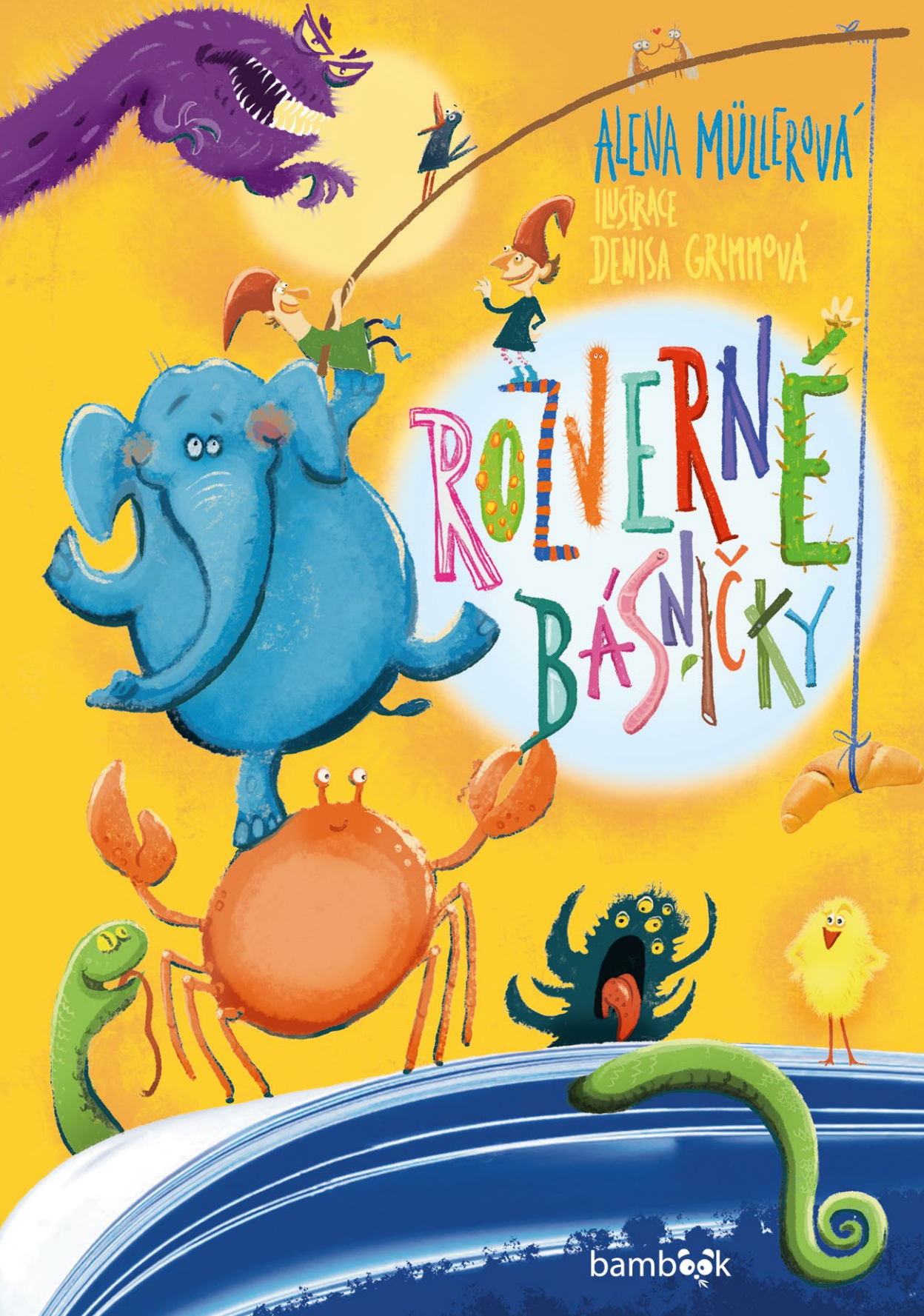

ALENA MÜLLEROVÁ

ILUSTRACE
DENISA GRIMMOVÁ

ROZVERNÉ BÁSNÍČKY

bambook

ALENA MÜLLEROVÁ

ilustrace
DENISA GRIMMOVÁ

Děsítka

Milá děvčata a milí chlapci,
využijte mimořádnou akci.
Požádejte tatínka či maminku,
ať vám koupí naši horkou novinku.
Je to exkluzivní nabídka:
Pořídte si naše děsítka!
Stačí jedno malé balení,
zažijete neskutečné zděšení.
Děsítka vás tolik vyděsí,
že vám hrůzou vstanou pačesy.
Pořídte si děsítko už dnes,
jinak přijdete o krásný děs!

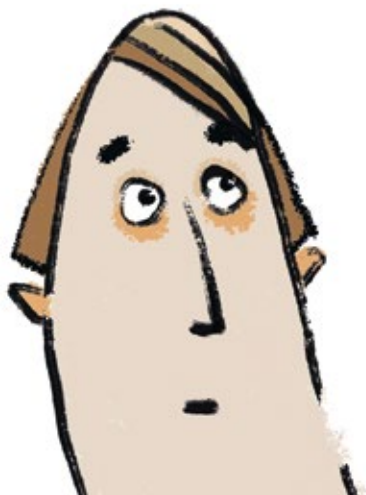
Alfréd a Manfréd

Alfréd je hodný chlapec,
Manfréd je z divokých vajec.

Manfréd hopsá jak blecha,
sem a tam, cik cak cik,
za chvíli spadne střecha.
Alfréd z něj už má tik.

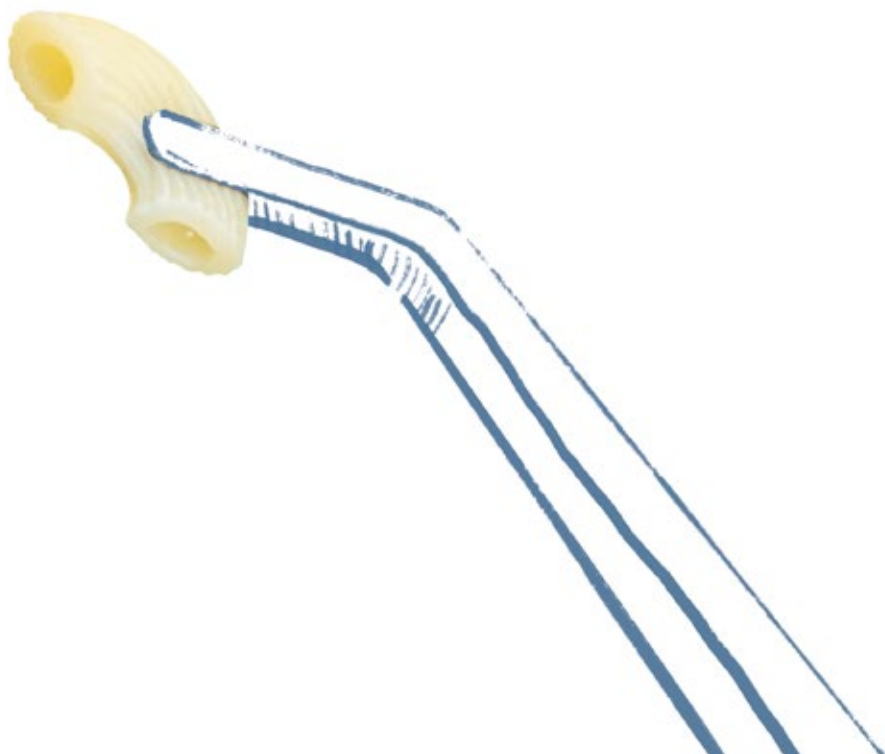
Volá: Manfréde, stop!
On snad má v podrážkách péro!
Vtom bratr proboří strop.

Ach, Manfréd nezná míru.
Vystřelí jako éro
a zmizí ve vesmíru.

Loudalka

Naše Amálka je v jídle pomalá,
celá rodina už je zoufalá.
Amálka sedí u svého stolečku,
pomalu žvýká kousek drobečku.
Tak papej, papej, prosí ji maminka,
ona však ukousne jen půlku kolínka.
Pozor, teď snědla ždibíček masa!
Všichni jásají – ach, to je krása.
Co takhle ještě trošku omáčky?
Když trochu zrychlíš, zbude čas na hračky.
Amálka žvýká a všichni věří,
že dojí oběd ještě před večeří.

Had, co si šlapal na jazyk

Byl jeden obrovský had,
pravý královský hroznýš.
Syčel by strašně rád,
měl však s tím velkou potíž.

Hroznýš se zápalem syčel,
jenže i přes ten zápal
místo syčení fičel,
neb na jazyk si šlapal.

Se ssss statečně zápolí,
jen ffffffff vždy zaznělo,
a všichni hadi z okolí
si klepou na čelo.
Správné es, to byl jeho cíl,
pak zjistil, že tohle sám nedá,
a proto záhy pochopil,
že musí sehnat logopeda.

Logoped přišel, dobře radí:
Hroznýši, to chce klid,
je třeba jenom jazyk hadí
správně si nastavit.

Opakuj po mně, hade, hned:
Suší se seno, slon nese sůl.
Jenomže had se trochu splet...

ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ...
No, to se mi snad zdá.

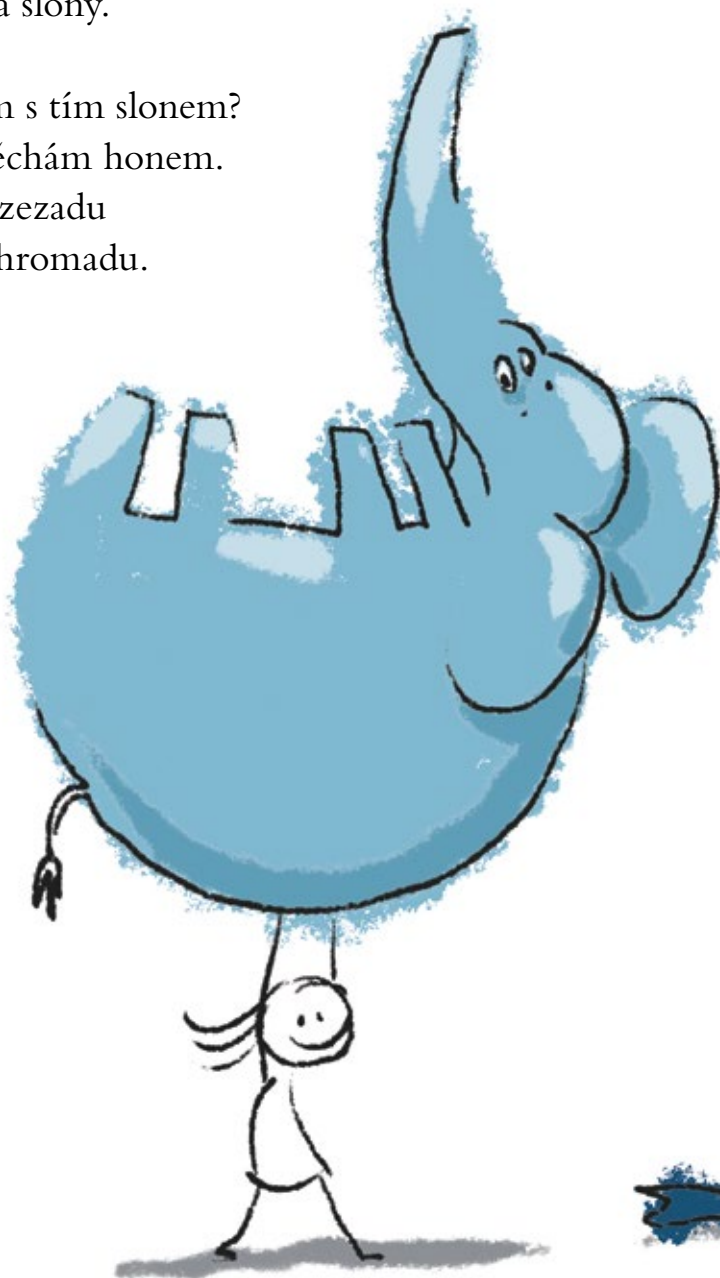
Kam zmizel logoped?
Had volá: Fafra, já ho fněd.
Fpífe než had jfem afi vůl.

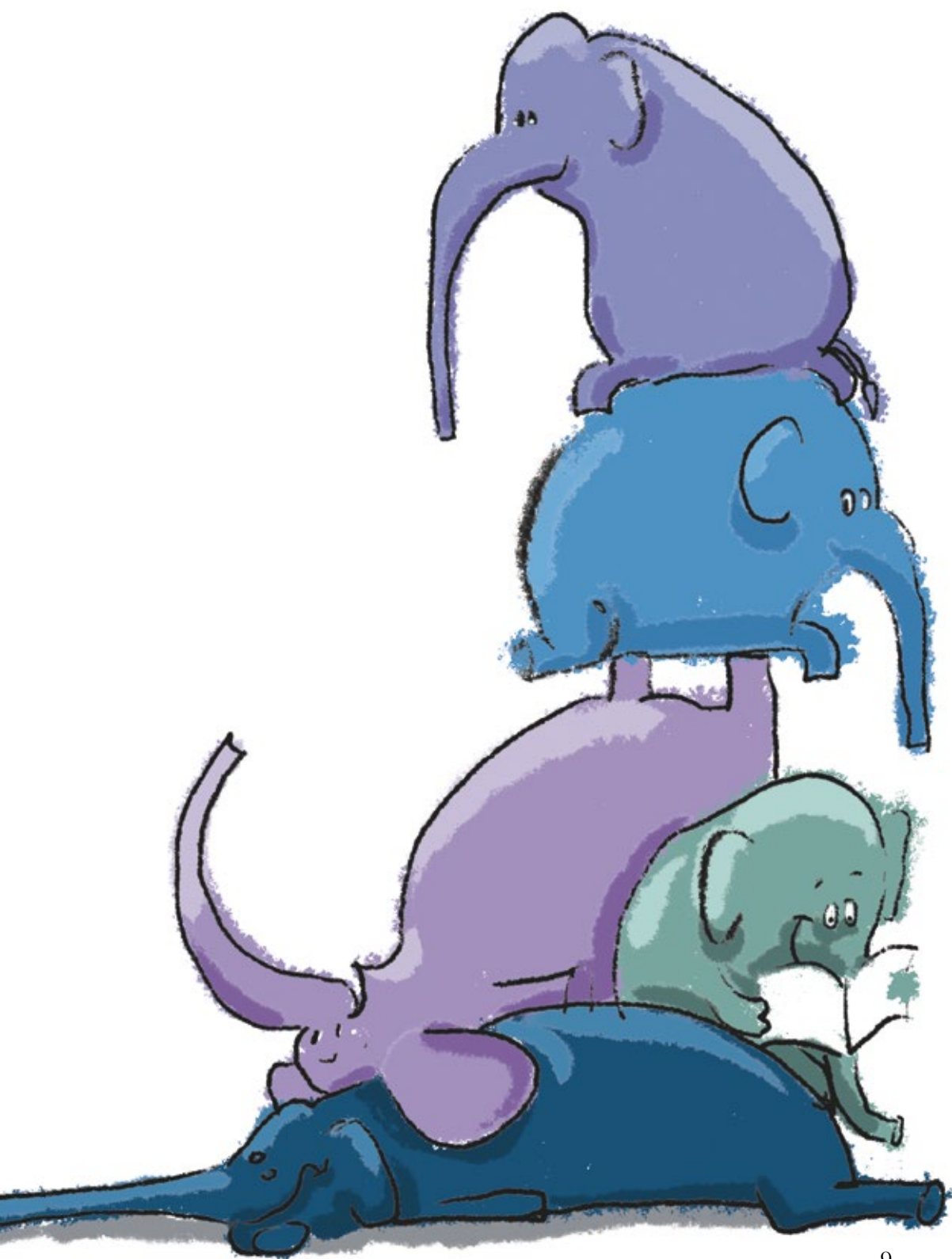

Sloni naší Soni

Naše Soňa nese slona,
jak to umí jenom ona.
Soňa vždycky měla sklony
nosit zcela sama slony.

Povídáme: Kam s tím slonem?
Soňa na to: Spěchám honem.
Za domečkem zezadu
mám už slonů hromadu.

Syslí škola

Půjdete rovně mezi poli,
pod mezí kouká díra kulatá,
je to vchod do syslí školy,
už se tam sbíhají syslata.

Učí je sysli a syslice,
syslíkům to skvěle myslí,
kromě počtů a mluvnice
mají předměty syslí.

V dějinách syslích poznají vzory –
nejlepší sysly všech dob.

Učí se také, jak hloubit nory,
kde sbírat semínka do zásob.

Potom je na řadě trávověda,
lekce, jak výstražně zapískat,
rychle se skrýt, když u oběda
vyruší sysla liška či had.

Na rozdíl od nás má sysel rozvrh jiný,
závidí každý, kdo syslí školu zná:
v září se syslík chystá na prázdniny
a pak spí nejméně do března.

Čučení

Skřítek sedl na pařízek
a před sebe čučí,
v klidu jí chleba a řízek,
neb mu v bříšku kručí.

Peláší okolo zajíc,
volá: Skřítku, kruciš,
jíš řízek a chleba krajíc,
na co ale čučíš?

Nejsem žádný nekňuba,
říká skřítek zajíci,
čuším vždycky doblba,
jako správný čučící.

Pavián

Ztrácí se nám pes Raf,
hledáme někoho na hlídání.
Přihlásil se jeden páv,
že prý je ihned k mání.

Vzali jsme páva na zkoušku,
hned choval se jako pán,
když přilétlo pár papoušků,
řval jako pávián.

Obří břicho

Žil jeden obří muž v obci Křečhoři,
měl břicho vysoké jako pohoří,
vytrpěl pro něj různá příkoří.

Chlapík měl tak obrovský břich,
že když na něj napadal sníh,
sjížděly dolů děti na saních.

A když v Křečhoři u Kolína
sníh roztál, přišla bláznivina –
z břicha se stala trampolína.

Kluk v křuskách i holčička bosá
hned na něm skáčou hopsa hopsa
a týpek s břichem se cítí pod psa.

Náhle vykřikne: U d'asa!
A děcka z břicha setřásá.
Marně volají: Né, to bolí!
Už poletují po okolí.
Bum! Bác! Au! Hopsa hopsasa.

Mouchysněztesimě

Strejda Ferda je chlapík milý,
neprudí, nereptá, nedělá vlny,
hned tak něco ho nerozčílí,
na to je příliš pohodlný.

Když odpovídá na dotazy
od svojí ženy, tety Ivety,
vždy používá jednu frázi:
Ivetko, rozhodni, jak chceš ty.

Ať je to na jaře či v létě,
na podzim nebo v zimě,
strejda vše nechává na Ivetě.
On je typ mouchysněztesimě.

Přišli jsme strýce navštívit,
dnes ale doma není,
ač nikdy neopouští byt,
což probouzí v nás podezření.

Proč teta pláče? Jejda!
Z obav nám líce zbledly.
Kam se poděl náš strejda?
Mouchy ho právě snědly.

Nebezpečné vaření

Maminko, proč máš fialové oko?

A pod ním modřinu?

Koplo mě hovězí nadivoko!

Klidně se vařilo hodinu...

Přidávám ještě trochu koření,

bobkový list a jalovec,

když v hrnci náhle vypění

divoká hovězí plec.

Po tomhle zážitku nejspíš nenajdu

odvahu uvařit ani kulajdu.

